

Zaproponowany przez Senatora Borowskiego projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie jest zgodny ani z Konstytucją, ani z ustawą emerytalną, ani nawet z wyrokiem TK P 20/16 oraz Postanowieniem TK 11/14. Przede wszystkim wg. Senatora Borowskiego ustawodawca popełnił błąd legislacyjny tylko w stosunku do kobiet z rocznika 53. Zapomina jednak, że przepis art.25 ust.1b był stosowany od 1 stycznia 2013 r. także w stosunku do osób z roczników wcześniejszych 1949-1952 które nabyły już uprawnienie do emerytury o której mowa w art.24.1. przed wejściem w życie kwestionowanego przepisu art.25 ust.1b, ale z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury i jej wypłatę wystąpiły po 2012r. Zwracam się więc z prośbą do senatora Borowskiego o wyjaśnienie, czy ustawodawca wprowadzając Art.25 ust.1b do ustawy emerytalnej w stosunku do kobiet które pobrały emerytury wcześniejsze na podstawie art.46 w związku z art.29, objął jej działaniem również kobiety z roczników wcześniejszych 1949-1952, czy tylko kobiety z rocznika 1953?Jeżeli zamierzeniem ustawodawcy było objęcie przepisem art.25 ust.1b nie tylko kobiet urodzonych w 1953 r. ale również kobiet urodzonych przed 1953 r., które nabyły już uprawnienia do emerytury, o której mowa w art.24.1. przed 1 stycznia 2013 r.,to znaczy, że ustawodawca już na etapie tworzenia prawa złamał trzy konstytucyjne zakazy:

1) zakaz wprowadzania do ustawy przepisów pogarszających sytuację osób uprawnionych z mocą wsteczną , czyli złamanie pierwszej zasady poprawnej legislacji

”Zasada niedziałania prawa wstecz (lex retro non agit) stanowi podstawę porządku prawnego. Zasadę tę należy rozumieć nie tylko jako zakaz stanowienia norm prawnych nakazujących stosowanie nowo ustanowionych norm prawnych do zdarzeń, które miały miejsce przed ich wejściem w życie i z którymi prawo nie wiązało dotąd skutków prawnych, lecz także jako zakaz stanowienia międzyczasowych (inter temporalnych) reguł, które mają określić treść stosunków prawnych powstałych pod rządami dawnych norm, a trwających w okresie wejścia w życie norm nowo ustanowionych, jeżeli reguły te wywołują ujemne prawne (a w konsekwencji społeczne) następstwa dla bezpieczeństwa prawnego i poszanowania praw nabytych. W dziedzinie prawodawczej działalności państwa stwarza ona obowiązek kształtowania prawa w taki sposób, by nie ograniczać wolności obywateli, jeśli tego nie wymaga ważny interes społeczny lub indywidualny, chroniony Konstytucją, obowiązek przyznawania praw z jednoczesnym ustanowieniem gwarancji realizacji tych praw, obowiązek stanowienia prawa spójnego, jasnego i zrozumiałego dla obywateli i wreszcie obowiązek nie nadawania przepisom prawnym mocy wstecznej. Gdy idzie o ten ostatni obowiązek zasada zaufania do państwa wymaga, by mocy wstecznej nie nadawać przepisom, które regulują prawa i obowiązki obywateli i pogarszają ich sytuację prawną (orzeczenie z 30 listopada 1988 r., K. 1/88). Z wstecznym (retroaktywnym) działaniem przepisów mamy do czynienia wówczas, gdy **prawodawca nakazuje określone fakty prawnie relewantne, zaistniałe przed dniem wejścia w życie nowych przepisów, oceniać w świetle tych nowych przepisów, wprowadzając fikcję, jakoby przepisy te obowiązywały już w dacie nastąpienia ocenianych faktów.**”

2) zakaz odbierania nabytych praw emerytalnych, które zgodnie z art.101.2. u.e.r. przysługują do śmierci osoby uprawnionej

Zasada ochrony zaufania do państwa nakazuje stanowienie i stosowanie przepisów prawa w taki sposób by nie naruszać zasady ochrony praw nabytych. Istota zasady ochrony praw nabytych sprowadza się do takiego nakazu stanowienia i stosowania prawa, by obywatel mógł układać swoje sprawy w zaufaniu, że nie naraża się na skutki prawne, których nie mógł przewidzieć w momencie podejmowania decyzji (wyrok z 2 czerwca 1999 r., K. 34/98). Z tej zasady wynika obowiązek stosowania procedury służącej ochronie określonych praw i interesów obywateli. Zasada ochrony praw nabytych zakazuje arbitralnego znoszenia lub ograniczania praw podmiotowych przysługujących jednostce lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrocie prawnym. Zapewnia ochronę praw podmiotowych, zarówno publicznych jak i prywatnych nabytych w drodze skonkretyzowanych decyzji, przyznających świadczenia, jak i praw nabytych in

abstracto (zgodnie z ustawą przed zgłoszeniem wniosku o ich przyznanie), a także ekspektatyw maksymalnie ukształtowanych, tj. takich, które spełniają wszystkie zasadnicze przesłanki ustawowe nabycia praw pod rządami danej ustawy bez względu na stosunek do nich późniejszej ustawy (orzeczenie z 11 lutego 1992 r., K. 14/91 i wyrok z 22 czerwca 1999 r., K. 5/99).

3) zakaz zmiany warunków nabywania prawa do emerytury, w tym zasad obliczania jej wysokości już po nabyciu do nich prawa

Po nabyciu praw d emerytury, o której mowa w art.24 przez kobiety urodzone przed 1953 r i w 1953 r., które objęte są konstytucyjną ochrona ustawodawca mógł zmienić jedynie zasady waloryzacji i sposób wypłaty, co podkreślił TK w Postanowieniu P 11/14

"Zasada ochrony praw nabytych obejmuje prawa nabyte in abstracto oraz in concreto, a także maksymalnie ukształtowane ekspektawy... Trybunał, rozważając możliwe zmiany przepisów emerytalnych w okresie od przystąpienia przez dany podmiot do systemu do momentu, w którym kończy się pobieranie przez niego świadczenia emerytalnego, zauważył, że zmiany tego rodzaju mogą nastąpić (co nie znaczy, że są dopuszczalne) w okresie nabywania prawa do emerytury, w okresie od spełnienia warunków nabycia tego prawa do wydania stosownej decyzji emerytalnej oraz na etapie realizowania prawa do emerytury (spełniania świadczenia). W dwóch ostatnio wyróżnionych okresach zmiany nie mogą odnosić się do warunków uzyskania prawa do emerytury, ponieważ jest ono już (in abstracto lub in concreto) nabyte, choć mogą dotyczyć warunków waloryzacji należnych świadczeń czy sposobu ich wypłaty . Konstytucyjnie jest niedopuszczalne odebranie słusznie nabytych praw emerytalnych" (sygn. akt P 11/14)."

Dla osób, które uprawnienia do emerytury wcześniejszej nabyły do końca 2008 r. 6-cio miesięczny okres vacatio legis przebywania ustawy w DZ.U, o której istnieniu z powodu braku jakichkolwiek informacji i zamaskowaniu tego przepisu przez szeroko komentowaną publicznie ustawą podwyższającą wiek emerytalny nikt kompletnie nie wiedział, nie miał żadnego znaczenia, gdyż pobranych emerytur wcześniejszych w świetle obowiązujących do 31 grudnia 2012 r. przepisów nie można było już się wyzbyć. Podstępne wprowadzenie, a właściwie "przemycenie" z mocą wsteczną do ustawy emerytalnej przepisu Art.25 ust.1b stanowi oczywistą pułapkę prawną zastawioną przez ustawodawcę na emerytów. Ustawodawca dla usprawiedliwienia bezprawnego złamania konstytucyjnych zakazów wykorzystał okres vacatio legis przepisu art.25 ust.1b, twierdząc, że po to

Sprawa ta dotyczy w takim samym stopniu osób, które pobrały emerytury na podstawie innych artykułów wymienionych w zastrzeżeniu art 24.1., niemniej TK dwukrotnie badał jedynie zgodność stosowania art.25 ust.1b z Konstytucją w stosunku do kobiet, które pobrały emerytury na podstawie art.46 w zw. z Art.29.

Jeżeli ustawodawca objął przepisem art.25 ust.1b także osoby z roczników wcześniejszych, które prawo do świadczeń w wieku powszechnym nabyły przed 1 stycznia 2013 r., to znaczy, że ustawodawca wprowadzając ten przepis do ustawy emerytalno rentowej z mocą wsteczną już po nabyciu uprawnień do emerytury na podstawie Art.24.1. przez kobiety z rocz. 49-52 złamał trzy konstytucyjne zakazy:

1. **"Zasada niedziałania prawa wstecz (lex retro non agit) stanowi podstawę porządku prawnego. Zasadę tę należy rozumieć nie tylko jako zakaz stanowienia norm prawnych nakazujących stosowanie nowo ustanowionych norm prawnych do zdarzeń, które miały miejsce przed ich wejściem w życie i z którymi prawo nie wiązało dotąd skutków prawnych, lecz także jako zakaz stanowienia międzyczasowych (inter temporalnych) reguł, które mają określić treść stosunków prawnych powstałych pod rządami dawnych norm, a trwających w okresie wejścia w życie norm nowo ustanowionych, jeżeli reguły te wywołują ujemne prawne (a w konsekwencji społeczne) następstwa dla bezpieczeństwa prawnego i poszanowania praw nabytych. W dziedzinie prawodawczej działalności państwa stwarza ona obowiązek kształtowania prawa w taki sposób, by nie ograniczać wolności obywateli, jeśli tego nie wymaga ważny interes społeczny lub indywidualny, chroniony Konstytucją, obowiązek przyznawania praw z jednoczesnym ustanowieniem gwarancji realizacji tych praw, obowiązek stanowienia**

prawa spójnego, jasnego i zrozumiałego dla obywateli i wreszcie **obowiązek nie nadawania przepisom prawnym mocy wstecznej**. Gdy idzie o ten ostatni obowiązek zasada zaufania do państwa wymaga, by mocy wstecznej nie nadawać przepisom, które regulują prawa i obowiązki obywateli i pogarszają ich sytuację prawną (orzeczenie z 30 listopada 1988 r., K. 1/88). Z wstecznym (retroaktywnym) działaniem przepisów mamy do czynienia wówczas, gdy **prawodawca nakazuje określone fakty prawnie relewantne, zaistniałe przed dniem wejścia w życie nowych przepisów, oceniać w świetle tych nowych przepisów, wprowadzając fikcję, jakoby przepisy te obowiązywały już w dacie nastąpienia ocenianych faktów.**"

2) Zakaz odbierania praw nabytych **Zasada ochrony zaufania do państwa nakazuje stanowienie i stosowanie przepisów prawa w taki sposób by nie naruszać zasady ochrony praw nabytych. Istota zasady ochrony praw nabytych sprowadza się do takiego nakazu stanowienia i stosowania prawa, by obywatel mógł układać swoje sprawy w zaufaniu, że nie naraża się na skutki prawne, których nie mógł przewidzieć w momencie podejmowania decyzji** (wyrok z 2 czerwca 1999 r., K. 34/98). Z tej zasady wynika obowiązek stosowania procedury służącej ochronie określonych praw i interesów obywateli. Zasada ochrony praw nabytych zakazuje arbitralnego znoszenia lub ograniczania praw podmiotowych przysługujących jednostce lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrocie prawnym. **Zapewnia ochronę praw podmiotowych, zarówno publicznych jak i prywatnych nabytych w drodze skonkretyzowanych decyzji, przyznających świadczenia, jak i praw nabytych in abstracto (zgodnie z ustawą przed zgłoszeniem wniosku o ich przyznanie), a także ekspektatyw maksymalnie ukształtowanych, tj. takich, które spełniają wszystkie zasadnicze przesłanki ustawowe nabycia praw pod rządami danej ustawy bez względu na stosunek do nich późniejszej ustawy** (orzeczenie z 11 lutego 1992 r., K. 14/91 i wyrok z 22 czerwca 1999 r., K. 5/99).

"Zasada lex retro non agit oraz zasada ochrony praw nabytych mają charakter zasad przedmiotowych, wyznaczających granice ingerencji władzy publicznej w sferę praw podmiotowych. Naruszenie tych zasad może uzasadniać zarzut niedopuszczalnego wkroczenia przez tę władzę w sferę konstytucyjnie chronionych praw lub wolności jednostki, co w konsekwencji prowadzi do stwierdzenia sprzecznego z porządkiem konstytucyjnym naruszenia tych praw lub wolności (wyrok z 10 lipca 2000 r., SK 21/99). **U podstaw praw nabytych znajduje się dążenie do zapewnienia jednostce bezpieczeństwa prawnego i umożliwienia jej racjonalnego planowania przyszłych działań.**"

3. Zakaz zmiany warunków uzyskania prawa do emerytury i zasad jej obliczania **już po nabyciu tego prawa. Wszystkie kobiety urodzone w latach 49-53 przechodząc na emeryturę w wcześniejszym wieku nabyły prawo do emerytury, o której mowa w art.24 na warunkach i zasadach obliczania emerytury obowiązujących do 31 grudnia 2012 r. i prawa te podlegają konstytucyjnej ochronie. Nie ma więc żadnego znaczenia 6 miesięczny okres vacatio legis, ponieważ nie ma żadnej możliwości wyzbycia się pobranych już w świetle innych przepisów emerytur wcześniejszych. Tak samo jak sam przepis art.25 ust.1b tak i jego okres vacatio legis dotyczą emerytur pobranych na wnioski złożone po wprowadzeniu tego przepisu do ustawy i decyzji podjętych w świetle już nowo wprowadzonego przepisu art.25 ust.1b.**

Nie ulega wątpliwości, że stosowanie w stosunku do kobiet urodzonych w latach 1949 -1952 przepisu Art.25 ust. 1b stanowi rażące naruszenie zasady zaufania obywateli w stosunku do państwa i stanowionego przez nie prawa wywiedzionej z Art.2 Konstytucji.

Ustawodawca pod osłoną innych ważnych ustaw, w tym szeroko publicznie komentowanej ustawy podwyższającej wiek emerytalny, emerytur mundurowych, jak i wprowadzenia emerytury wcześniejszej niezauważalnie "przemycił" do ustawy art.25 ust.1b zastawiając tym samym pułapkę prawną na emerytów wcześniejszych. Trudno dziwić się emerytom, że nie mieli pojęcia o zastawionej przez władze pułapce, skoro nawet sami procedujący tą ustawę w trybie nadzwyczajnym, w ekspresowym tempie i sztucznie stworzonym pośpiechu

nie zwrócili uwagi na ten przepis. Ponieważ nie było żadnej informacji na temat art.25 ust.1b, a ZUS również mając 6 miesięcy czasu nie raczył poinformować zainteresowanych emerytów wprowadzanymi zmianami i informację o wejściu przepisu art.25 ust.1b umieścić na swojej stronie internetowej dopiero 2 stycznia 2013 r. należy uznać, że była to perfidna pułapka władzy zastawiona na emerytów, która wykorzystwała okres *vacatio legis* przepisu art.25 ust.1b jako okres legalizacji bezprawia i łamania konstytucyjnych zakazów. Nikt nie ma obowiązku studiować Dz.U. Wszystko to stanowi jedno wielkie oszustwo władzy, bo nie było i nie ma żadnych podstaw prawnych do stosowania art.25 ust.1b w stosunku do ubezpieczonych z rocz. 49-53, a władza stosując art.25 ust.1b z mocą wsteczną w sposób rażący naruszyła art.2, art.7. art.31 i art.32 Konstytucji RP.

Bezprawne ograniczenie praw nabytych do emerytury na podstawie art.24.1.jedynie do wniosków o realizację tego prawa złożonych do 31 grudnia 2012 r. stanowi rażące naruszenie podstawowych konstytucyjnych praw i wolności wyrażonych w Art.31 Konstytucji RP, a także Art..Art.32 Konstytucji ponieważ:

-)Nabyte prawo do świadczeń podlega konstytucyjnej ochronie i Konstytucja zakazuje odbierania raz nabytego do nich prawa, co również ma zapis w Art.101. 2. ustawy o FUS, który stanowi, że prawo do świadczeń ustaje ze śmiercią osoby uprawnionej.

-) zgodnie z art.129.1 termin składania wniosków o wypłatę przysługujących świadczeń, do wypłaty których ZUS musi wydać decyzję o przyznaniu prawa do tych świadczeń jest dowolny, a więc data złożenia wniosku zależy jedynie od woli osoby uprawnionej. Nie ma **żadnych podstaw prawnych**, do twierdzenia, że prawo do emerytury obliczonej na starych zasadach, bez odliczeń miały tylko osoby, które złożyły wnioski do dnia 31 grudnia 2012 r. To nie kobiety urodzone w latach 1949-1952 są "spóźnione z wnioskiem", tylko władza pogwałciła Art.31 Konstytucji, który stanowi:

Art. 31. Konstytucji ***Wolność i przesłanki jej ograniczenia***

1.Wolność człowieka podlega ochronie prawnej.

2.Każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje.

3.Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

-) 6-cio miesięczny okres *vacatio legis* przebywania przepisu Art. 25 ust.1b nie stanowi okresu legalizacji bezprawnego nadania przepisowi Art.25 ust.1b działania z mocą wsteczną po wejściu tego przepisu w życie i odebrania praw słusznie nabytych, które nabyliśmy w świetle obowiązujących przepisów. Nowelizacja Art.25 ust.1b ustawy o FUS dotyczy emerytur przyznanych na podstawie Art.46 po 1 stycznia 2013 r., pobieranymi po tej dacie, a nie emerytur przyznanych kilka lat wcześniej, na innych warunkach i zasadach. Przepis działa w przód, a nie w tył, zmieniając wstecz warunki nabywania i zasady obliczania świadczeń w stosunku do osób które określone prawa już nabyły w dawnym reżimie prawnym. Nowymi przepisami jeszcze w okresie *vacatio legis* mogły być zainteresowane co najwyżej osoby składające w tym czasie wnioski o przyznanie emerytury w wcześniejszym wieku i w oparciu o przepisy, które będą obowiązywać po wejściu w życie przepisu art.25 ust.1b podjąc świadomą decyzję, a nie emerytki, które miały już przyznane prawo do emerytury na określonych zasadach i emerytury wcześniejsze już zrealizowały. Emeryt nie ma obowiązku studiowania Dz.U. w celu wyszukiwania zastawianych przez władzę pułapek, bo w państwie prawa obowiązuje zasada pewności prawa, co umożliwia jednostce podejmowanie świadomych, przemyślanych decyzji i realizowanie swoich planów życiowych w świetle obowiązującego prawa, które może być modyfikowane na przyszłość, ale nie wstecz. W świetle prawa wniosek o ustalenie prawa do przysługujących świadczeń i podjęcie ich wypłaty można złożyć zgodnie z art.129. 1. w dowolnym czasie, zależnym od woli. Naruszenie tych zasad i prawa do wolnej woli, jaką dał ustawodawca, stanowi **rażące naruszenie Art.31 Konstytucji RP przez pogwałcenie konstytucyjnych praw i wolności.**

U.B.